

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยดั้งเดิมของโลก ถือกำเนิดมาด้วยความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ จึงเน้นหนักการดำเนินการมหาวิทยาลัยไปในด้านแสวงหาและถ่ายทอดความรู้ด้านการเสริมสร้างความคิดและค่านิยมที่ดี ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รัฐบาลเป็นผู้จัดตั้งและสนับสนุน จุดประสงค์เพื่อผลิตคนให้ทำงานแก่ประเทศ โดยในระยะแรกมุ่งหาคนให้กับรัฐบาล แต่ในระยะต่อมาให้บริการฝ่ายเอกชนด้วย¹ สำหรับในยุคพัฒนา มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตและพัฒนากำลังคนสนองความต้องการทางด้านการเศรษฐกิจและสังคม จะเห็นได้จากแผนพัฒนา ระยะที่ 3 พ.ศ. 2515-2519 การศึกษาได้รับการเน้นเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาระดับที่จะพัฒนากำลังคนไปช่วยประเทศชาติ นั่นคือการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย²

บัณฑิต เป็นผลิตผลสำคัญยิ่งของมหาวิทยาลัยที่เสนอต่อสังคม³ สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีปณิธานที่จะ บุกเบิก แสวงหา ทะนุบำรุง และถ่ายทอดความรู้กับการเสริมสร้างคุณธรรมให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัย เป็นผู้เพียบพร้อมด้วยสติและปัญญา⁴ คือการศึกษานี้มิใช่แค่เพียงให้วิชาความรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ควรเป็น

¹ อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สโมสรร, วิฤตติการทางวิชาการในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์, 2513), หน้า 6.

² จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, การพัฒนาศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์, 2514), หน้า 7.

³ อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สโมสรร, เรื่องเดิม, หน้า 48.

⁴ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เรื่องเดิม, หน้า 15.

การช่วยส่งเสริม กล่อมเกลา ระกั้บความคึกคักอัน ความรู้สึกรับผิดชอบ และคุณธรรมในตัว บุคคลให้เพียบพร้อมยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตมาเป็นเวลานาน จนกระทั่งบัณฑิตทั้งหลายได้ไป ทำคุณประโยชน์นานัปประการ มิเพียงแต่ในประเทศ แต่ในวงการของโลกด้วย ควรที่จะได้ ตีคตามคู้ว่า บัณฑิตที่เป็นผลิตผลของจุฬาฯ นั้น มีคุณภาพเป็นอย่างไรบ้าง ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการประกอบอาชีพหรือไม่เพียงใด เพราะการติดตามผลผู้สำเร็จ การศึกษาไปแล้วนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมาก เป็นการตรวจสอบผลิตผลของการศึกษา ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนของสถานศึกษา เป็นผลดีต่อผู้ที่กำลัง ศึกษาอยู่ หรือผู้ที่ จะเข้ามาศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ⁵ นอกจากนั้น อาร์บัคเคิล⁶ (Arbuckle) กล่าวว่า การติดตามผล เป็นสิ่งที่จะให้ความช่วยเหลือผู้สำเร็จการศึกษาในการปรับตัวให้ เข้า กับสภาพของงาน ช่วยให้การทํางานดีขึ้น และมั่นคงยิ่งขึ้น ด้วยเหตุที่ผู้วิจัยได้เห็นความ สำคัญของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา และจากการศึกษาถึงระเบียบการให้ปริญญาของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย⁷ พบว่า ปริญญาบัณฑิตแบ่งเป็นปริญญาธรรมดาและปริญญาเกียรตินิยม ซึ่งแต่ก่อนนี้ในการบรรจุบัณฑิตเข้าทํางานในหน่วยราชการต่าง ๆ บัณฑิตเกียรตินิยมจะได้รับ บรรจุในอัตราสูงกว่าปกติ 2 ชั้น⁸ ถ้าศึกษาถึงเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม บัณฑิตเกียร- นิยมเป็นผู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนสูงกว่าบัณฑิตธรรมดา จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการติดตาม

⁵Ralph F. Berdie, and Others, Testing in Guidance and Counseling (New York : McGraw-Hill Company, Inc., 1963), p. 151.

⁶Dugald S. Arbuckle, Student Personnel Services in Higher Education (New York : McGraw-Hill Company, Inc., 1953), p. 115.

⁷ดูเรื่อง การให้ปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน้า 12-15 ของวิทยานิพนธ์นี้

⁸สำนักงานเลขาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, "คำแนะนำการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," พระเกี้ยว 2514 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2514), หน้า 34.

กว่า เวลาออกไปประกอบอาชีพ เผชิญกับสังคมจริงแล้ว บัณฑิตเกียรตินิยมจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพสูงกว่าบัณฑิตธรรมดาหรือไม่ และบัณฑิตจุฬา ฯ ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพพระคัมภีร์ นอกจากนี้ ยังช่วยให้บัณฑิตจุฬา ฯ ที่เป็นตัวอย่างประชากร ได้ประเมินตนเองเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกอบอาชีพในแบบวัด การประกอบอาชีพพหุนิคมাত্রาส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผู้วิจัยจะได้ทราบว่าบุคคลภายนอก ซึ่งหมายถึงผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตจุฬา ฯ มีความเห็นต่อบัณฑิตจุฬา ฯ อย่างไรบ้าง ซึ่งผลการวิจัยนี้คาดว่าจะ เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร การวัดและประเมินผล ตลอดจนนโยบายการผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบการประกอบอาชีพของบัณฑิต และบัณฑิตเกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำงานตรงสายวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี ในทัศนะของตนเอง
2. เปรียบเทียบการประกอบอาชีพของบัณฑิตและบัณฑิตเกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำงานตรงสายวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี ในทัศนะของผู้บังคับบัญชา
3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประกอบอาชีพของบัณฑิตจุฬา ฯ ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชา

สมมติฐานของการวิจัย

~~ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้~~

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

1. ในทัศนะของตนเอง บัณฑิตเกียรตินิยม ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพสูงกว่าบัณฑิต μ_1
2. ในทัศนะของผู้บังคับบัญชา บัณฑิตเกียรตินิยม ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพสูงกว่าบัณฑิต μ_2

3. คะแนนการประกอบอาชีพของบัณฑิตในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กัน

$$H_0: \rho = 0$$

$$H_1: \rho \neq 0$$

4. คะแนนการประกอบอาชีพของบัณฑิต เกียรตินิยม ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์กัน

5. คะแนนการประกอบอาชีพของบัณฑิต จุฬาฯ ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะเปรียบเทียบการประกอบอาชีพของบัณฑิต และบัณฑิต เกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาบัณฑิต ปีการศึกษา 2511, 2512, 2513 และ 2514 จากคณะครุศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี (รวมเศรษฐศาสตร์) วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ รวม 7 คณะ ที่ประกอบอาชีพตรงกับสายวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี และไม่ได้ศึกษาต่อหลังจากสำเร็จหลักสูตรปริญญาบัณฑิต โดยประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครและนนทบุรี และประกอบอาชีพในสถานที่ทำอยู่ปัจจุบันอย่างน้อย $1 \frac{1}{2}$ ปี ไม่นานถึง เพศ อายุ จำนวนปีที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ลักษณะงานอาชีพ และสิ่งแวดล้อมอื่น โดยให้กลุ่มตัวอย่างประชากรประเมินลักษณะหรือคุณสมบัติต่าง ๆ ในแบบวัดการประกอบอาชีพ ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เท่านั้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยนี้ บัณฑิตและบัณฑิต เกียรตินิยม เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และคะแนนการประกอบอาชีพที่ได้จากแบบวัดการประกอบอาชีพเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ขอตกลงเบื้องต้น

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยถือว่า

1. คำตอบที่ได้จากแบบวัดการประกอบอาชีพ ซึ่งตอบโดยตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นคำตอบที่ตรงตามสภาพจริงของบัณฑิตจุฬาฯ
2. บัณฑิตชายและหญิงมีความสามารถในการประกอบอาชีพเท่ากัน
3. การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีผลต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรระดับปริญญาบัณฑิตเท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

ผลของการวิจัยในเรื่องนี้อาจเกิดความคลาดเคลื่อนไม่สมบูรณ์ได้ เนื่องจาก

1. ตัวแปรที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาเป็นตัวอย่างประกอบในการวิจัย ซึ่งได้ควบคุมโดยการสุ่ม (Randomization) อาจมีผลต่อคำตอบ ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้
2. ผู้วิจัยได้จำกัดลักษณะของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นบัณฑิตจุฬาฯ เช่น ต้องไม่ศึกษาต่อหลังจากสำเร็จหลักสูตรปริญญาบัณฑิต ต้องประกอบอาชีพในสถานที่ทำปัจจุบัน อย่างน้อย $1\frac{1}{2}$ ปี เป็นต้น ทำให้ตัวอย่างประชากรที่ได้ อาจจะน้อยไป เป็นเหตุให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้

คำจำกัดความ

บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัณฑิตธรรมดา จากคณะครุศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี (รวมเศรษฐศาสตร์) วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ตามระเบียบการให้ปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตเกียรตินิยม หมายถึง ผู้ที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง จากคณะครุศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์

และการบัญชี (รวมเศรษฐศาสตร์) วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ตามระเบียบการให้
ปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตจุฬาฯ หมายถึง บัณฑิต และบัณฑิตเกียรตินิยม

คณะต่าง ๆ หมายถึง คณะครุศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี (รวมเศรษฐศาสตร์) วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์

การประกอบอาชีพ หมายถึง ความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามลักษณะ หรือ
คุณสมบัติต่าง ๆ ในแบบวิธีการประกอบอาชีพ ชนิดมาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง
หมด 53 ข้อความ โดยครอบคลุมถึงความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ ตั้งแต่ข้อ 1-15
และบุคลิกภาพที่เสริมความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตั้งแต่ข้อ 16-53

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง นายจ้างหรือหัวหน้างานโดยตรงของหน่วยงานที่บัณฑิตจุฬาฯ
ประกอบอาชีพอยู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย